

عدد ١٠ باريس في شهر شعبان المكرم سنة ١٣٢٣

تستاهل الخير كله يا اميركاني
ماغيرك صالح الروسي واليابا[ني]

ايش قولك يا قارى ،، ابو نظارة في الريس روزفلد صاحب البراعة والشطاره اما غارم عليه شاطر وسيد الشطار . خلى له صيت رنان في جميع الاقطار . ده ماهوش بس زعيم التمدن والحرية . بل كان رافع لواء السلم والانسانية . بشوفوا ازاى في مشروعه نجح . وعلى احسن الاحوال اليابان اصطلح . وما اخذ ش بارة واحدة من التلاتة الاف مليون بن الفرنكات اللي كان طلبها من الروس في مقابل التعويضات . ولا يجهل احد نصرة اليابان برا وبحرا على الروس : وصرفه المبالغ التي قدرها وفقده ما تعلمونه من النفوس . حتى شهد له الشرق والغرب . بالشهامة والشجاعة والبساله في الحرب . وكان في امكانه دوام القتال . لانه كان مستعدا بالاموال والابطال . لكن شفقته على الروس رثت لحالهم . مذرات الحرائق والمذابح والقطايع دائرة في بلادهم . وفي الواقع ان الواحد بيتاسف على الروسيين اليوم . لانه تارة نراها في لهب وتارة نرى دماها عوم . قامت سكانها النصارى واليهود والمسلمون وشنوا الغارة . ونزلوا قتل في بعضهم ماخلوا شارع ولا حارة . الا وقتلوا فيها نسال المولى اللطف . والرحمة والعطف . في هذه الامور الفائقة الحد . اللي اذا استمرت ماهي ش رايحه تخلي ولا احد . انما دعنا يا حضرة القارى من سيرة الحرب اللي ما كان ش فيها خير . وخلينا نطلب من المولى ان ينقذ كل امة ماهي فيه من الظلم والضير لان الظلم اذا دام دمر والعدل اذا دام عمر فالمولى ما ولى على عباده الملوك والحكام . الا ليكونوا عدلا لا ظلام . واملنا ان الاخوة والمساواة والحرية . ستنتشر عن قريب في الممالك الروسية . ولا يبقى فرق بين اهل الاديان والاجناس ويثبت الهنا والعز في قلوب جميع الناس ولا شك ان ينتج من حصول السلم يا سادة . الهدو والراحة وهما عين السعادة . والفضل في صلح الروس واليابانى . للمستر روزفلد الرئيس الفخيم الاميركانى . والدليل والبرهان على فضله في هذا الشان . ان الامرا والملوك وكذا السلاطين مدحوه وهنوه بطريقة رسمية . على نجاحه في عقد الصلح بين دولة اليابان والروسية . وهناه كذلك ابو نظارة العبد الفقير . بقصيدة فرنساوية ومكتوب انجليزى ماله نظير . درجنا القصيدة هنا في الجرنال . واستحسنتها الاخوان وقالت عال . وخصيت رسم هذا العدد بالاميركانى . خصورته فيه وعلى يمينه الروس وعلى شماله اليابانى . والفرنساوى على يمين الروس يا عزيزى . وعلى شمال اليابانى صديقه الانجليزى . وصورت حولهم الشرقيين والغربيين . وهم بالعز والهنا للرئيس روزفلد داعيين . اما الحديث اللي دار بين هولاء الناس . هكذا يا سيد الجلاس . قد اخذ الاميريكانى بد اليابانى ووضعها في يد الروسى وقال احمد ربنا قد توج مساعى الخيرية بنجاح كان غير منتظر عندها قال الانجليزى هذا امره معلوم لان الصلح الذى قضيته ماخطر لاحد بخاطر لان حالة الخصمين عند مقاتلتهم ماكان يظن منها الا انهما كانا حلفا يمينا قاسية بانهما لا يفترقان الا بابادة احدهما — قال الفرنساوى — دعونا من هذه السيرة التى

ما فيها تقرح ما فيها سوى هراقة الدما كالانهار وخلونا نفيض ونتكلم في المستقبل لعله يفسينا بسروره ويفرحنا بتذويبه ما كدر خواطرنا من اهوال الحرب التي انقشعت فالروسية امة ذات همة واشغال واراضيها واسعة وفي بطنها معادن من كل معدن طيب وستعود كما كانت في اقرب الازمان وانا لا اتاخر عن مساعدتها لاني حليفها ومخلصها وليست باول من اساءه الزمان فكم من امة رماها الدهر بمكائده وافقدها بمصائبه ثم اصبحت من اسعد السعدا — قال الانجليزي — وكذلك تبلغ الروسية مرادها من السعادة والثروة والتقدم كغيرها اذا اخذت في بث الاصلاحات اللازمة والتنظيمات اللائقة من انتظام جهاديتها وبحريتها ومن وضع دستور كافل تنال به الرعية امنيتها وحريتها مثلنا — قال الفرنساوي — اما مصيبة هذه الحرب كانت ضررتها جامدة الا انها وان كانت خسرت فيها الروسية فقد اكتسبت منها مواعظ وفوائد جمة تنفعها في المستقبل اما ملكها محب لوطنه وعنده رجال شجعان منهم كالجنرال لينويتش وارباب سياسة مثل دويت وما من امة فيها مثل هولا الرجال الا وتحيى بعد العدم هل لا تذكر ما حصل لنا في سنة ١٨٧٠ وكيف غار العدو على بلادنا واوقعوا بها الردى وسقطت عاصمتنا في ايديهم وحصل هيجان بين الاهالي وبعضها وحرق في خلال ذلك اعظم المباني والاثارات ومع ذلك لم تمض الامة يسيرة بعد ذلك الا وقد عادت المياه الى مجاريها وزيادة ورجعت لنا قوتنا وثروتنا واصبحت جيوشنا جرارة واساطيلنا من اكبر اساطيل المعمورة ولا غرو فان تلك عادة الدهر يضع ثم يرفع — فقال الروسي — اني شاكر لافضالكم يا اخواني ومستجمل حسن قصدكم ومتسلي بلطيف كلامكم ومؤمن بالخالق وممتثل لاوامره وصابر على قضائه وقدره والمولى سبحانه وتعالى اراد ان يختبرني ويريني عيوبي وقلة تدبيري حتى اربي نفسي بنفسي واحمده على ذلك ومن الان فصاعدا لابد من الاهتمام وافراغ الفكر وبذل الهمة فيما يعود منه المنافع الجمة والسعادة والراحة على رعيتي ولابد من ارشادهم الى الطريق الحميدة ونشر العلوم والفنون بينهم لتكون لسوددهم وخيرهم واني متشكر لكم ايها الاخوان غاية التشكر على حسن مساعيكم الانسانية واجتهادكم الاخوي في توطيدكم الصلح الذي عليه مدار الراحة والهدو وحقن الدما اما من جهة اليابانيين فاني لم ار ريبا باللوم عليهم فيه لانهم وان كانوا اخصاما لنا فانهم عند انعقاد الصلح اظهروا كرم انفسهم وحقنها وادركوا بان روسية وان كانت في مقام المغلوب فلا يتشرف لها شرف نفسها الانخضاع والتذلل ولا تحمل دفع غرام حربية وقد رأت الروسية من اليابانيين التحمل والعقل والحكمة وقت انتصارهم ولو ان الامة اليابانية كان غرضها الاستمرار على الحرب واغتنام النصر الى اخر درجة — قال الانكليزي — حقيقة ما قد رأيناه من اليابانيين من الشجاعة والبسالة والمعلومية بفنون الحرب وما احكمه من السياسة يعده من اعظم الشعوب المتمدنة ولذلك قد اعتبرناه اليوم اخا صديقا وحليفا وفيا وعمدة لتوطيد السلم في اقطار الشرق الاقصى — قال الفرنساوي — نرجوا من المولى ان يعقب هذا الحرب المهول الذي نشب باتلافه مئات والوف من النفوس وصرف فيه اموال عديدة لا تحصى بايام بيضاء ترتاح فيها الارواح وترفل الناس في حلل امنها وسعادتها ونجاحها ويستمر هذا الامن زمنا طويلا — فصاح عند ذلك حزب السلم وامن على الداعي وفرح واستبشر لما راى ان الصلح قصد جميع الدول وعين منا امهما ثم نادى الكل وهلل بالعز والحكمة والسياسة للرجل الشهم المستر روزفلد رئيس الولايات المتحدة الذي كان سببا في بث السرور والاطمئنان والفرح وبسعيه في اتمام الصلح بح

(ابو نظارة)

حال مصر

من مسنى فدوى الزيدانية كاتبة مصر البهية

L'anniversaire de l'avènement au trône de S. M. I. le Sultan

Sous ce titre nos confrères français, turcs et arabes ont rendu compte de la fête par laquelle notre directeur a célébré cet heureux anniversaire. Nous les remercions tous ainsi que notre ami M. Gallois, directeur du *Courrier de la Presse* qui nous envoya les coupures de leurs articles. En voici un que nous reproduisons de la *Revue Diplomatique*, la grande feuille politique universellement connue et appréciée.

« Le nombre des Orientaux résidant à Paris augmente tous les jours. Aussi, malgré l'absence de beaucoup d'entre eux, en voyage et dans les villes d'eau, le repas amical égyptien par lequel notre confrère Abou Naddara a célébré l'avènement au trône du Sultan, n'a pas manqué de convives. La concorde et la gaîté y régnaient et les plats nationaux étaient abondants. Les invités ont savouré leurs mets favoris et les délicieuses confitures de Stamboul et du Caire.

» Au dessert, après le discours d'Abou Naddara, on a lu les speechs et des poésies que des absents ont envoyés pour célébrer cette fête chère à leurs cœurs. Puis, plusieurs convives prirent la parole et firent l'éloge de la France et de la Turquie et ont levé leurs coupes de cherbet à la santé de l'Auguste Kalife de l'Islam et du Président de la République.

» On se sépara aux cris de : « Vive l'entente franco-ottomane! »

La Revue Diplomatique.

Comme toujours S. E. Ibrahim Pacha, le très aimable Grand Maître des Cérémonies impériales, a bien voulu déposer aux pieds du trône notre humble télégramme de félicitations et nous a transmis la haute satisfaction que Sa Majesté daigna le charger de nous exprimer.

Nous espérons que nos amis accepteront notre modeste invitation et viendront le 15 de ce mois célébrer avec nous l'anniversaire de la naissance de notre Auguste Souverain. ABOU NADDARA.

S. E. NEDJIB MELHEMÉ PACHA

Constantinople, le 10 septembre 1905.

Vénérable Cheikh,

Voici une nouvelle qui nous a tous réjoui et qui va certainement vous faire grand plaisir :

S. E. Nidjid Effendi Melhemé, le distingué sous-secrétaire d'État aux Travaux publics, est aujourd'hui Pacha.

C'est la réalisation de votre prédiction.

« Cet homme, nous disiez-vous en nous parlant de lui, a un brillant avenir. Il est très dévoué à son Souverain auquel il a rendu, rend et rendra des services éminents. Il est très fort en politique et en littérature; il ne manque ni de tact, ni de courage, ni de résolution. Il fera son chemin et vous verrez sa poitrine constellée de hautes distinctions honorifiques. Il trouvera grâce aux yeux de son Auguste Maître et sera bientôt Pacha ».

Envoyez-lui donc, cher cheikh, une de vos belles lettres poétiques qu'il aime tant et félicitez-le de ce haut rang dont il est digne.

Votre tout dévoué, DOST BEY.

M. le Dr Mizzi, directeur du *Levant Herald*, à Paris

Nous avons eu le plaisir, Salih Effendi Gourji, correspondant du *Levant Herald*, nos amis et moi, de recevoir à la gare de l'Est, arrivant de Constantinople, cet éminent confrère et sa famille. Nous lui avons souhaité la bienvenue à la Ville Lumière, où nous sommes sûrs qu'ils seront l'objet de l'accueil le plus cordial et le plus gracieux.

ABOU NADDARA.

LITTÉRATURE MUSULMANE

ÉLOGE DE LA POÉSIE

Par ALWAHEDY

La poésie est ce qu'il y a de plus pur dans le langage et de plus sublime parmi les productions de l'esprit. Elle peut atteindre au plus haut degré de l'éloquence. C'est elle qui fait le plus bel ornement des récits et des discours. De toutes les paroles que l'on entend, la poésie est ce qui se retient avec le plus de facilité, elle est l'œuvre qui décèle le mieux le génie de l'homme. Oui, si la poésie était un bijou, ce bijou serait de l'or natif; si elle était une plante, cette plante, sans doute, serait un basilic odoriférant; si elle se transformait en étoiles leur clarté effacerait toutes les autres clartés; si elle devenait sources limpides, leurs eaux ne cesseraient point de jaillir. Enfin la poésie est plus tendre que ces perles liquides qui brillent dans le calice des fleurs lorsque les parterres se sont épanouis après une abondante pluie; elle est plus délicate que les larmes de l'amant éperdu, et plus douce que le vin légèrement tempéré par l'eau des nuages.

LE JUGE D'AMOUR

Un jour, je me plaignis à ma bien-aimée de l'excès de mes souffrances. Instruite de mon état mais feignant de l'ignorer, elle me dit : Eh bien, c'est au demandeur à produire des témoins; pour moi je ne dois que jurer. Aussitôt nous allâmes trouver un juge dont l'esprit était vif et perçant, un juge qui ne rendait d'arrêts que dans des affaires neuves et plaisantes, un juge fort éclairé dans les lois de l'amour et qui savait bien de quel côté il fallait manger l'épaule. Je lui dis : Décide notre différend. Où sont, repartit le juge, les témoins de ce que tu avances? Je répondit : Mes témoins, ce sont mes larmes. Eh bien, reprit le juge, lorsqu'elles auront témoigné, justice te sera rendue. Aussitôt mes larmes coulèrent en aussi grande abondance que les eaux des nuages. Alors le juge nous regarda en remuant la tête, et il dit : Cruels que vous êtes, laissez là ces fiers dédains. Donnerez-vous ainsi la mort à nos personnages les plus recommandables? Si ce jeune homme mourait de douleur où serait sa postérité? Après avoir dit ces mots, le juge me permit de cueillir la rose et d'aspirer la savoureuse haleine. Lorsque ma bien-aimée eut vu que le juge était pour moi, et que personne ne pouvait mettre obstacle à sa décision, elle posa toute son arrogance. Alors je l'embrassai aussi étroitement que le lam embrasse l'élif (1), et je lui reprochai sa cruauté! Ah, dit-elle, qu'Allah efface le passé!

السلام عليك يا ابونظارة يا غالى ، اللى بجرايدك
بتسلى الاهالى ، وبتصبرهم على البلاوى والهموم ،
اللى بيقاسوها من ابوفستان المشوم صحيح انه
من يوم ما حل بالوادى عم الخير على بلادى ، والفلاح
صبح غنى غنا تام ، وبياكل بقلاوى وبيشرب مدام ،
وحرمه بيلبس لبس الملامات ، ومتحليه باثمن المصا
غات ، وكذلك اولاد البلاد ارباب الفن الفحول ،
بقوا برطنوا كلهم بلسان المستر بول . وتلقاهم
ليل نهار فى الكلوب . بيشربوا وسكى ويلعبوا القمار
ولا يختشوا العيوب . لكنهم شطار فى المجادلات
السياسية . وتملى بيدارسوا المجلدات التاريخية
. انما واحسرتاه لم تكن همتهم فى خلوص بلادهم
وعتقها من يد الغير . ومن هنا تاخرنا وركبنا الضير
. اما فى النزهة والبهجة والدردحه يا سيد
العارفين ، ما تقول ش صبحوا شجعان يا رجيل ،
وكل يوم تراهم على الجزيره طاربين كانهم عصافير ،
بمستوا بيشتغلوا وبباطهم المسابير . هكذا
عيشتهم وفى الخبص لم يتاخروا عن صرف الملايين
صدق من قال ان رزق الهبل على المجانين . وان
قلت لى يا استاذ ده كله جا ئز على الشبان ،
قلت لك مسلم لكن يا منصان . ما اشوف ش لهم
فى ده كله حسد حاسد . لان حبهم فى الوطن
كاسد . فقعدوا واطمانوا وانطفت منهم الحراره
. وصبح المصرى والانجليزى بدنين فى قميص واحد
يا بونظاره . فلو كان فينا رجال . بتقدم واجدادهم
الابطال ، كانت الدنيا تصلح فى اقرب السنين ، وتعود
مصر للمصريين . ولكن كلما فاتحت واحدة منا
زوجها فى هذا الشان ، هزلها كتافه وقال لها
دى امور ما تخص ش النسوان . دعنا من دى
الامور المكدره ، وخلينا نتكلم فى جريدتك المعتبره
. اللى بتفرحنا بوصفها اعياد مولانا السلطان ، اللى
بتحتفلها فى بيتك مع الاخوان . خلد المولى ملكه ،
واجرى فى بحر السعادة فلكه ، وربنا يستجيب
دعائك وهو الكريم المعين . ويتشعشع الحمر من
بلادنا فى عهد امير المومنين

بنتك فدوى

JOURNAL ORIENTAL ILLUSTRÉ
Directeur et Rédacteur en chef :
Le Cheikh J. SANUA ABOU NADDARA
48, rue Richer, PARIS

N° 10. — OCTOBRE 1905.
Abonnements : 1 an. . fr. 10 »
Avec suppléments et album annuel . . . . fr. 15 »

"L'Abou Naddara", "l'Attawadod" et l'Almonsef" réunis. — Pour toutes communications et demandes d'abonnements, s'adresser au Directeur du Journal.

A S. M. I. le Sultan Ghazy Abd-ul-Hamid Khan II à l'occasion de l'anniversaire de Sa naissance

(*le* 15 *Octobre* 1905)

ODE EN SIX LANGUES AVEC VERSION FRANÇAISE PAR LE CHEIKH ABOU NADDARA

Français, Italien.

Depuis Ton avènement,
Al gran tron che l'Islam regge,
Je prie Allah, Dieu clément,
Che Ti spira e ti protegge.

Anglais, Allemand.

To destroy Thy wicked foes
Fur das Gluck der Ottomanen.
My Muse sings wher'er she goes
Den Ruhm dei Mahométanen.

Arabe, Hébreux.

اليوم مولدك السعيد [illegible]
العز لك ياعبد الحميد [illegible]

VERSION FRANÇAISE DE L'ODE EN SIX LANGUES

Depuis Ton avènement
Au trône du Grand Empire,
Je prie Allah, Dieu clément,
Qui Te protège et T'inspire,

De réjouir Tes amis
En t'accordant la victoire
Sur Tes méchants ennemis
Qu'aveugle Ta haute gloire.

Le peuple Mahométan
Célèbre aujourd'hui Ta Fête
En criant : « Vis, ô Sultan,
Digne Khalif du Prophète ! »

Lire ci-contre l'anniversaire de l'avènement.

بيان هذا الرسم في مقالة تستاهل الخير كله

LE GRAND PACIFICATEUR

L'Américain (*serrant les mains du Russe et du Japonais*). — Que Dieu soit loué, lui qui a couronné mes efforts d'un succès si inespéré?

L'Anglais. — En effet, personne ne croyait que la paix fût possible. Les deux ennemis se battaient avec un tel acharnement qu'ils semblaient avoir juré de s'exterminer réciproquement.

Le Français. — Ne parlons plus de ce passé sanglant, mais songeons plutôt au brillant avenir qui se prépare. La Russie est une nation énergique et laborieuse, son territoire est riche en mines de toutes sortes; elle se relèvera plus vite qu'on ne le suppose et mon concours ne lui fera pas défaut.

L'Américain. — Bien d'autres nations ont eu des revers aussi graves et cependant nous les voyons aujourd'hui plus heureuses et plus prospères que jamais.

L'Anglais. — Il en sera de même de la Russie pourvu qu'elle se hâte de réaliser beaucoup de réformes dans son armée et sa marine et qu'elle donne à ses peuples des institutions libérales comme les nôtres.

Le Français. — La leçon a été dure, mais elle profitera assurément à la Russie. Ce pays est gouverné par un souverain qui aime sa patrie passionnément; il possède de grands généraux tels que Liniéwitch et d'éminents hommes d'états comme de Witte; avec de tels éléments, une nation se relève vite. Nous avons beaucoup souffert en 1870; notre pays a été envahi et notre Capitale est tombée aux mains de l'ennemi; nous aussi nous avons eu à étouffer une révolution criminelle, malgré cela, quelques années après, nous étions redevenus riches et redoutables, avec une armée puissante et une des meilleures marine du monde.

Le Russe. — Chers amis, merci pour vos bonnes paroles. Je suis Croyant; je me résigne donc aux décrets de la Providence. Elle a voulu me montrer mes défauts et mes faiblesses pour que je m'en corrige. Je l'en remercie et dorénavant je ne penserai qu'au bien, au progrès moral et intellectuel du pays; je garderai mon peuple dans la voie de la civilisation. Je vous suis très reconnaissant à tous des efforts que vous avez faits pour rétablir la paix. Le Japonais s'est montré un ennemi noble et généreux; il a compris que la Russie, quoique vaincue, ne pouvait se résigner à certaines humiliations ni supporter certains sacrifices. Il a donc montré de la modération et de la sagesse dans la victoire, malgré les exaltés qui voulaient pousser les choses à l'extrême.

L'Anglais. — Oui, le Japonais a pris place parmi les grandes nations civilisées et nous le considérons comme un frère et un allié pour assurer la paix et l'ordre en Extrême-Orient.

Le Français. — Faisons des vœux pour que, après cette guerre terrible et sanglante, nous ayons une longue ère de paix qui nous permette à tous de marcher dans la voie du progrès, de la prospérité et de la concorde universelle.

Chœur des amis de la Paix

Gloire au grand Pacificateur
Du Japon et de la Russie !
A Roosevelt, l'homme de chœur,
Des opprimés, nouveau Messie.

Il vit le sang couler à flots
Sur l'Océan et sur la terre
Et des intrépides héros
Tomber dans une injuste guerre.

A ces milliers de combattants,
Il dit : « Frères, à bas les armes !
Courrez consoler vos enfants,
Vos femmes qui versent des larmes.

Retournez à vos chers foyers
Secourir orphelins et veuves ;
Vous nous avez donné, guerriers,
De votre valeur, maintes preuves.

Peuples, cessez d'être ennemis
Et quittez le champ de bataille;
Embrassez-vous, soyez amis
Et brisez canon et mitraille.

Alors un cri réjouissant
Retentit sur toute la terre :
« Vive Roosevelt, le puissant
Qui sait mettre un terme à la guerre ».

ABOU NADDARA.

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE, 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX.

Tirage justifié : 10.000. — Le Gérant : G. Lefebvre.

T. S. V. P.